

[Arne Bjerregaard]

heden må dog forlange af dem, der vedkender sig friheden, en klar fordring for de mennesker, der vover friheden, og derfor har jeg lyst til at spørge ikke statsministeren i denne sag, men dem, som har stillet denne forespørgsel: er det friheden med dens klare forudsætning og med dens klare fordring, man ønsker at forsvare? Er det borgernes slumrende forståelse for retfærd, man ønsker at vække? Er det en søgen efter den rene sandhed, altså den juridiske, man med denne forespørgsel ønsker at få frem? Eller er det monstro, hvad jeg mistænker vedkommende for, den nøgne magts higen mod magtfuldkommenheden, som har dikteret denne forespørgsel?

Og så ved jeg nok, at forespørgerne ryster på hovedet, filosofi er ikke noget, man må beskæftige sig med i dette ting, men vil man beskæftige sig med demokrati, må man også beskæftige sig med filosofi og med menneskelighed og respekt for medmennesker. Hvis man søger magtfuldkommenheden, ved jeg udmærket både ud fra en historisk betragtning og ud fra en notorisk betragtning af det politiske liv, at magten for magtens skyld kun har ét mål, nemlig at finde sig en synde-buk for at bortlede opmærksomheden fra sin egen ufuldkommenhed og fra sin egen hule skal, og derfor må man, uanset hvem det er, der blot søger magt for magtens skyld, vælge sig en synde-buk, som er tidssvarende og behagelig at bruge i den givne situation for at opnå den ønskede magt.

Det er denne magt, som netop også er til debat i dag, uden at jeg skal frikende nogen eller anklage nogen. Men det er netop det, der er tidens fare, at man vælger diktaturets formuleringer i stedet for den klare forudsætning, som ligger i demokratiet, nemlig den klare respekt for menneskelivet og medmennesket og medmenneskets livsholdning, som er hele baggrunden for, havde jeg nær sagt, at jeg nødvendigvis må stå her og repræsentere det parti, som jeg repræsenterer.

Kristeligt folkeparti har klart set og klart erkendt og vil klart erkende, at denne sag er ikke jura. Juraen er nemlig afsluttet i denne sag. Det er et spørgsmål om menneskelige fejl og om menneskelig forståelse, og det er et spørgsmål om menneskelige fejl, som vi andre har begået og stadig væk vil begå. Men skulle der være en smule jura tilbage, og skulle der have været en smule jura i den-

ne sag, så lad mig blot omskrive digterens ord: og gik en smule jura tabt, dog mennesket blev bevaret. Det er nemlig forudsætningen for folkestyret.

Vi erkender, at hr. Hjortnæs ikke har handlet, som hr. Hjortnæs burde have handlet, i begyndelsen af denne sag. Men jeg erkender lige så blankt, som så mange andre må erkende, at vi også har begået – jeg i al fald – formelle fejl på disse områder, og her er kun tale om formelle fejl.

Derfor føler jeg, og derfor føler kristeligt folkeparti, at denne forespørgsel er en eksorbitant udnyttelse af en sag, som ikke er en sag, men som kun burde være politiske nulliteter værdig.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Ib Christensen, skal jeg gøre opmærksom på, at jeg har haft henvendelser fra flere partier i anledning af en form for fotografering, som vi aldrig har oplevet før i denne sal, og som ikke vil blive tolereret fremtidig. Jeg tænker på den meget, meget forstyrrende fotografering oppe fra diplomatlogen i den første time af denne debat. Vi vil senere drøfte i præsidiet og i udvalget for forretningsordenen, hvordan vi uden at begrænse offentlighedens muligheder for at følge debatterne kan blive fri for det misbrug, vi har været ude for. Jeg siger det, fordi jeg som nævnt har haft flere henvendelser under debatten.

Ib Christensen (DR):

Det var en fejl-disposition af statsministeren at sætte skatte- og afgiftsministeren på den post, han er blevet sat på. Når tilsvarende kritik er rejst mod tidligere statsministre – der er eksempler både fra Hans Hedtoft og fra Jens Otto Krag – har man hurtigt redresseret fejlen. Her er det altså ikke sket, og derfor har vi nu denne debat.

Jeg skal ikke gå ind i en debat om den konkrete sag. Den er afsluttet, og den er juridisk afgjort, så det er ikke det, vi skal diskutere i folketinget i dag.

Men det, der er problemet, og det, jeg gerne vil spørge statsministeren om, er, om det kan antages, at en person med en skattesag af den art bag sig ville være habil som skatterådsformand eller overhovedet som medlem af et skatteråd, altså om de habilitets-